

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 20de December 1897.

Med Hensyn til det af mig ved Skrivelser af 1ste og 22de f. M. til det ærede Udvalg stillede Vædringsforslag til 2den Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1898—99 om Bevilling af Understøttelser paa § 19 V. Udgiftskonto Nr. 8 til Enter og Børn efter de ved den kongelige grønlandske Handels Skib „Castor“s Forlis omkomne Familieforsørgere blev der under min mundtlige Konference med Udvalget udtalt Ønske om, at der maatte blive tilstillet Udvalget nærmere Oplysninger angaaende bemeldte Skibs Sødygtighed, i hvilken Henseende man særlig ønskede følgende Spørgsmaal besvarede:

- 1) Hvilke Underjøgelsjer blev der ved Købet af „Castor“ anstillet angaaende Skibets Tilstand og særlig med Hensyn til dets Bund og til Træværkets Veffaffenhed i det hele?
- 2) Viste der sig Mangler ved Skibet paa dets første Rejse, og hvilke af disse Mangler bleve afhjulpne ved den derefter foretagne Reparation?
- 3) Betragtedes denne Reparation som foreløbig, og paatæntes der en Hovedreparation efter Skibets anden Rejse?
- 4) Hvorpaa skulde i sidste Tilfælde denne Hovedreparation gaa ud?

I Anledning heraf skal jeg hoslagt tjenstligt fremsende tvende Erklæringer, som forinden Købet af „Castor“ i 1895 bleve afgivne til Direktoratet for den fgl. grønlandske Handel henholdsvis for Skibets Vedkommende af Direktoratets Konsulent, Kommandør Bonnesen, og for Maskinens Vedkommende af Maskinmester Sørensen, der havde gjort Tjeneste i Handelens Skrubarkskib „Hvidbjørnen“ fra Maaret 1888 til dets Forlis i 1895. Jeg skal derhos oplyse, at det af Sælgerne til Direktoratet afgivne Tilbud gif ud paa, at da Skibet endnu ikke af Direktoratet var besigtiget i Bunden, forpligtede Sælgerne sig til efter Skibets Dofætning at skaffe Erklæring fra det norske Veritas' Besigtigelsesmand for, at Bunden var i sødygtig Stand. I Henhold hertil blev Skibet taget i Dof i Sandeffjord og Bunden undersøgt af Veritas' Besigtigelsesmand, som afgav vedlagte Erklæring om, at alt Bunden vedkommende var i fuldstændig Orden, iffr. ligeledes den af norske Veritas under 21de November 1895 givne Paategning paa Selvfabets Klassifikations-Certifikat for „Castor“. Hermed tør jeg antage, at det af Udvalget under Nr. 1 fremsatte Spørgsmaal er besvaret.

ad 2 skal jeg oplyse, at „Castor“, ført af Direktoratets Skibsfører C. B. Sartor, afgik herfra den 21de Martz 1896 paa sin første Rejse til Grønland, nemlig til Kolonien Julianehaab i Sydgrønland, hvortil det ankom den 7de Maj, afgik efter at have løstet og ladet atter derfra den 23de Maj og ankom her til Kjøbenhavn den 20de Juni. — Efter sin Hjemkomst udtalte Skibsfører Sartor over for Direktoratet, at „Castor“ var et stærkt Skib, der klarede sig udmærket i Isen, og at det paa denne Rejse havde været udsat for saadanne Svanskeligheder, som „Hvidbjørnen“ efter hans Formening næppe havde kunnet taale. — En anden af Direktoratets Skibsfører, C. T. Knudsen, der var om Bord i „Castor“ paa Opreisen til Julianehaab, udtalte sig efter sin Hjemkomst i Overensstemmelse hermed. Efter Hjemkomsten hertil blev Skibet taget i Dof i Helsingør, hvor det blev efterset og malet i Bunden, kalfatret udenbords overalt og Spigerhuden samt Straaløsen udbedret og delvis fornyet; det blev forsynet med et nyt Kor, ligesom Dækket blev kalfatret over det hele samt underkastet et grundigt Efterhyn, ligeledes blev Maskinen adfjilt og efterset og forfællige Redelrør fornyede. Da „Castor“, efter at være tilladet, skulde tiltræde sin anden Rejse til Grønland, udbrød der Ild i Lasten, formentlig foranlediget ved Selvantændelse i Kullene; denne Ildbrand nødvendiggjorde imidlertid ingen større Reparation, derimod blev der efter Afsurandørernes Paabud foretaget nogle Isoleringsarbejder om Bord for at forebygge, at Varmen fra Kedlen indvirkede paa Lasten.

ad 3. og 4. bemærkes det, at den efter Skibets første Rejse foretagne Reparation ikke betragtedes som foreløbig, og at det ikke paatæntes at undergive Skibet en Hovedreparation efter dets anden Rejse.

Sdet jeg derfor efter de med det ærede Udvalg førte Forhandlinger tør forventte, at det Forslag om en delvis Vædring og Forhøjelse af nogle af de af mig oprindelig foreslaaede Understøttelser vil vinde Udvalgets Tilslutning, tillader jeg mig i Forbindelse med foranstaaende at foreslaa, at den aarlige Understøttelse sættes til 300 Kr. og Opdragelseshjælp til Børnene ikke alene for Kolonibestyrernes